

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 36 (363)
Anul IX (2018)
30 Noiembrie

ANUL 2018
CENTENARIUL
MĂRII UNIRI

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

SFÂNTUL ANDREI - APOSTOLUL ROMÂNILOR

Sfântul Apostol Andrei este sărbătorit pe data de 30 noiembrie. S-a născut în Betsaida Galileia, localitate situată pe țărmul Lacului Ghenizaret, în nordul Țării Sfinte. Din Sfântă Scriptură aflăm că era fratele lui Simon Petru. Amândoi au fost pescari, alături de tatăl lor. Având în vedere că Andrei era evreu, nu știm cu certitudine dacă numele Andrei era numele său real (acesta fiind de origine grecească). Potrivit cercetătorilor, numele Andrei era destul de prezent printre evrei, încă din perioada sec. II-III d.Hr.

Sfântul Andrei - ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul

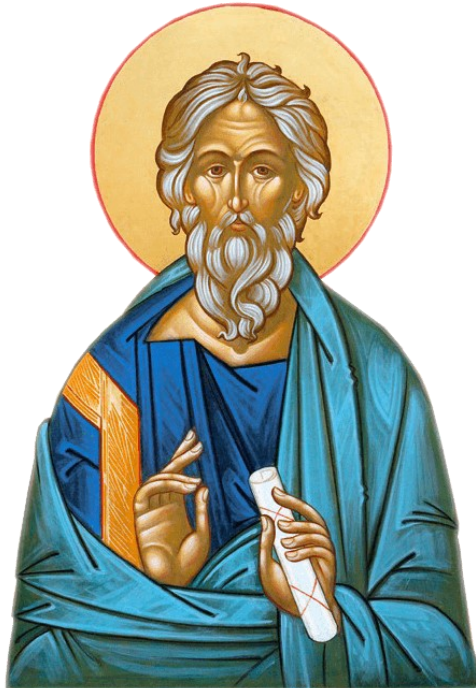
Sfântul Andrei, înainte de a deveni ucenic al lui Hristos, a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul. Dorința de a-L urma pe Hristos se naște în el în momentul în care Sfântul Ioan rostește cuvintele: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29). Însă, chemarea să la apostolie se face mai târziu și este relatată de Sfântul Evanghelist Matei: „Pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: «Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni». Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El” (Matei 4, 18-20).

Când mai este Andrei menționat în Scriptură?

Scriptura îl descoperă pe Andrei la înmulțirea pâinilor și a peștilor (Ioan 6, 8-9) și după învierea lui Lazăr când, împreună cu Filip, îi spune lui Hristos că niște elini, veniți în Ierusalim cu prilejul sărbătoririi Paștelui iudaic, doresc să-L vadă (Ioan 12, 20-22).

Unde a vestit Sfântul Andrei învățătura lui Hristos?

Potrivit tradiției, teologilor și istoricilor, **Sfântul Apostol Andrei a fost primul propovăduitor al Evangheliei la geto-daci.** În Istoria bisericească, Eusebiu de Cezareea (+ 339/340) afirmă: „Sfinții Apostoli ai Mântuitorului, precum și ucenicii lor, s-au împrăștiat în toată lumea locuită pe atunci. După tradiție, lui Toma i-au căzut sorții să meargă

în Partia, lui Andrei în Scitia, lui Ioan în Asia”. **Calendarul gotic** (sec. al IV-lea) și **Martirologiile istorice occidentale** (sec. VIII-IX) susțin și ele ipoteza misiunii Sfântului Andrei în Scitia. Tradiția că Sfântul Apostol Andrei a predicat la sciti a fost reluată și de scriitorii bisericești. De exemplu, călugărul **Epifanie** (sec. VIII), în „Viața Sfântului Apostol Andrei”, afirmă că între popoarele evanghelizate de el se numărau și scitii. **Sinaxarul Bisericii constantinopolitane** menționează că Andrei „a predicat în Pont, Tracia și Scitia”. După un alt izvor, păstrat în același Sinaxar, Sfântul Apostol Andrei ar fi hirotonit ca episcop la Odessos sau Odessos (Varna de azi), pe ucenicul sau Amplas, pe care Biserica Ortodoxă îl prăznuiește în fiecare an la 30 octombrie. Probabil este Amplas cel amintit de Sfântul Apostol Pavel în epistola către Romani (16, 8). Prezența colindelor, legendelor, obiceiurilor din Dobrogea, închinatelor Sfântului Andrei, întăresc credința că acesta a vestit Evanghelia lui Hristos în țara noastră.

Moaștele din Patras

Sfântul Andrei a murit ca martir la Patras. Deși nouă ne este cunoscută tradiția care

afirmă că Apostolul Andrei a murit pe o cruce în formă de X, se susține că această tradiție datează din secolul al XIV-lea. Nu se cunoaște data martirizării. Unii istorici îl fixează în timpul persecuției împăratului Nero, prin anii 64-67, alții în vremea persecuțiilor inițiate de Domițian (81-96).

În anul 357, moaștele Sfântului Andrei au fost așezate în Biserica Sfinților Apostoli din Constantinopol, cu prilejul sfințirii acestei biserici. Cardinalul Petru de Capua va duce moaștele Sfântului Andrei în Italia, în catedrala din Amalfi, în timpul Cruciadei a IV-a. În anul 1462, în vremea papei Pius al II-lea, capul Sfântului Andrei ajunge la Roma, iar de aici a fost dus în Catedrala din Patras (Grecia), în biserica cu hramul Sfântul Andrei.

Peștera Sfântului Andrei

Peștera în care se crede că a viețuit Sfântul Apostol Andrei, cât timp a propovăduit pe teritoriul românesc, se află la aproximativ 4 km sud-est de localitatea Ion Corvin, județul Constanța. În actuala biserică din peșteră, în pronaos, într-o nișă, se află un fel de pat, scobit inițial în piatră, despre care tradiția spune că pe el se odihnea apostolul Andrei. În vara anului 1944, Peștera transformată în biserică a fost sfințită de către Episcopul Tomisului, Chesarie Păunescu. La scurt timp după aceasta, trupele rusești invadatoare au distrus-o. Abia după 1990, prin râvna cuviosului monah Nicodim Dincă, biserica a fost refăcută și redată cultului. Astăzi, mii de credincioși vin aici pentru a se ruga pe locul unde a trăit Apostolul Andrei.

Sfântul Andrei - Ocrotitorul României

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 1995 ca sărbătoarea Sfântului Andrei să fie însemnată cu cruce roșie în calendarul bisericesc, iar în anul 1997 **Sfântul Andrei a fost proclamat „Ocrotitorul României”.** Ziua de 30 noiembrie a fost declarată sărbătoare bisericească națională.

„La mulți ani” celor ce poartă numele Apostol Andrei!

Adrian Cocoșilă
Sursa: crestinortodox.ro

100 DE ANI DE LA MAREA UNIRE (1918-2018)

CENTENARUL ROMÂNIEI ÎN IMAGINI

Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România

**1
DECEMBRIE
1918**

Marea Adunare Națională de la Alba Iulia este considerată de contemporani decisivă pentru „**unitatea națională a tuturor românilor**”. Toate apelerile vremii subliniază importanța istorică a actului ce urma să se decidă la Alba Iulia: *„Veniți cu mii, cu zecile de mii – se scria în apelul Consiliului național din Blaj. E ziua când se va hotărî asupra sorții noastre pentru o veșnicie. Veniți și jurați că nedespărțiți vom fi și uniți rămânem de aici înainte cu frații noștri de pe cuprinsul pământului românesc, sub una și nedespărțită cărmuire”*.

Adunarea Națională are loc, în sala Casinei din Alba Iulia, cu participarea a **1.228 de delegați** (deputați) aleși.

Gheorghe Pop de Băsești, președintele Partidului Național Român, declară Adunarea Națională de la Alba Iulia „constituită și deschisă”. În discursul său, el amintește marile momente ale luptei naționale a românilor conchizând: *„Vrem să zdrobim lanțurile robiei noastre sufletești prin realizarea marelui vis al lui Mihai Viteazul: Unirea tuturor celor de o limbă și de o lege, într-un singur și nedespărțit stat românesc”*.

Vasile Goldiș rostește apoi **cuvântarea solemnă** în care sună că *„Națiunile trebuie eliberate. Între aceste națiuni se află și națiunea română din Ungaria, Banat, Transilvania. Dreptul națiunii române de a fi eliberată îl recunoaște lumea întreagă, îl recunosc acum și dușmanii noștri de veacuri. Dar odată scăpată din robie, ea aleargă în brațele dulcii sale mame. Nimic mai firesc în lumea aceasta. Libertatea acestei națiuni înseamnă: Unirea ei cu Țara Românească”*.

În finalul discursului său, Vasile Goldiș a dat citire textului **Rezoluției Marii Adunări Naționale**, care începe cu cuvintele: **„Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 1 decembrie 1918, decretază unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România”**. După adoptarea actului istoric al Unirii, cei peste **100.000 de participanți** la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, adunați pe **Câmpul lui Horea**, aprobă cu aclamații entuziaste hotărârea de unire necondiționată și pentru totdeauna a Transilvaniei cu România.

Unirea Transilvaniei cu România încheie procesul de făurire a statului național unitar român, proces început în 1859, prin unirea Moldovei cu Țara Românească, continuat prin unirea Dobrogei în 1878, a Basarabiei în martie 1918 și a Bucovinei în noiembrie 1918. Suprafața României Mari: 295.049 km pătrați, cu o populație de 16.500.000 de locuitori.

Episcopul Greco-catolic Iuliu Hossu citește proclamația de unire a Transilvaniei cu România

Participanți la Marea Adunare de la Blaj

